

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23.9.2013 v trestní věci obžalovaných **Ing. J. C.**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], a **Ing. V. S.**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], **takto:**

Odvolání státního zástupce **Okresního státního zastupitelství Plzeň-město** proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 22.11.2012 č.j. 3T 130/2009-2228 **se** podle § 256 trestního řádu **zamítá.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní Ing. V. S. a Ing. J. C. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň – město ze dne 30.10.2009 č.j. 1 ZT 565/2008-99 pro skutky v obžalobě popsané, kterými měli spáchat trestný čin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1, odst. 3 zákona č. 140/1961 Sb. (dále jen „trestního zákona“). Zprošťujícím důvodem byl závěr okresního soudu, že v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

Podstata jednání kladeného obžalovaným za vinu (zjednodušeně shrnuto) spočívala v tom, že v období od 28.11.2003 do 30.4.2006 obžalovaný Ing. V. S. zpracoval za znalecký ústav [REDACTED] s.r.o. (v dalším textu jen „[REDACTED]“) a jako jednatel podepsal znalecké posudky z oboru ekonomika a stavebnictví pro účely zjištění hodnoty nepeněžitého vkladu do různých obchodních společností. Předmětem ocenění bylo dobývací právo k cihlářské surovině v dobývacích prostorech uvedených v jednotlivých skutkových větách a pozemky v tomto dobývacím prostoru se nacházející parcelních čísel uvedených v jednotlivých skutkových větách. Ing. V. S. zpracoval znalecké posudky k ocenění pozemků a dílčí znalecký posudek z oboru ekonomika, ceny a odhady ložisek nerostných surovin, zpracoval Ing. J. C. Výsledná tržní hodnota vkladu byla vyčíslena částkami několikanásobně přesahujícími skutečnou hodnotu nepeněžitého vkladu tak, jak je podrobně specifikováno v jednotlivých skutkových větách.

Státní zástupce podal proti zprošťujícímu výroku rozsudku soudu prvního stupně ihned po jeho vyhlášení do protokolu o hlavním líčení odvolání v neprospěch obou obžalovaných. V jeho písemném odůvodnění nejprve stručně shrnuje závěry napadeného rozsudku s poukazem na to, že okresní soud uzavřel, že sice byla použita oběma znalci nesprávná metoda (jedná se o Morkillův vzorec, resp. tzv. Morkillovu metodu), avšak dovozuje, že tato metoda nebyla zakázána, resp. jejím použitím nedochází k porušení jakékoli právní povinnosti. Dále okresní soud dovozuje, že nebyla prokázána subjektivní stránka stíhaného trestného činu – úmysl.

Státní zástupce s argumentací okresního soudu částečně souhlasí, má k ní však

výhrady, které budou dále podrobně rozvedeny. Nenamítá žádné procesní pochybení a provedené dokazování považuje za dostatečné pro rozhodnutí. Posudek znaleckého ústavu považuje za naprosto reálný, správný a profesionální. Nemá o jeho správnosti naprosto žádné pochybnosti. Pozastavuje se nad postojem obou obžalovaných, kteří nadále – i se znalostí závěrů znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem – trvají na správnosti svých posudků. Je s podivem, že pozemky, které byly nakupovány a prodávány za ceny v řádech milionů, byly ohodnoceny v řádech stamilionů. Na druhé straně posudek znaleckého ústavu se v podstatě rámcově o mnoho neliší od reálií, tedy od cen, které byly na trhu skutečně za tyto pozemky dosaženy. Posudky zpracované obžalovanými jsou dle odvolatele naprosto mimo jakoukoli realitu. Je třeba řešit otázku, zda se tak stalo úmyslně či nikoli. Pokud se obžalovaní ke stíhanému jednání nedoznali, pak je nutné tyto skutečnosti dovodit nebo vyvrátit z některých jiných úkonů či okolností, které se nějakým způsobem vymykají normálu nebo logickým principům. Žaloba je přesvědčena, že mnoho takových skutečností bylo soudu předloženo.

Následně státní zástupce připomíná účel, ke kterému byly znalecké posudky zpracované obžalovanými použity – nadhodnocené nemovitosti byly vkladem do různých společností. Díky tomu bylo možné získat rozhodující podíly v těchto společnostech a tyto společnosti bylo tudíž také možné tzv. tunelovat, tedy vyvádět z nich aktiva. Reálně tomu tak v našem případě došlo, na čemž nemůže nic měnit skutečnost, že se nepodařilo zcela jednoznačně prokázat, že šlo o jednání trestněprávní povahy. Podle odvolatele „nelze v daném případě jít na úvahy, že tím, že došlo ke zproštění těchto jednání, se tato jednání nestala“. Nepodařilo se jednoznačně prokázat, že by oba obžalovaní věděli, na co jejich posudky budou použity, ale to také není předmětem tohoto řízení. Logicky však z této situace vyplývá, že byl zájem na nadhodnocování předmětných pozemků, aby bylo možno provádět činnost, o které bylo shora hovořeno. Zde obžalovaní shodně uvedli, že je v podstatě nezajímá, k jakému účely tyto znalecké posudky budou sloužit, i z toho argumentu obžaloba dovozuje další „zvláštnost“, neboť každý znalec, který bývá osloven, se vždy na takovou okolnost zeptá, téměř vždy to také do znaleckého posudku uvede. Další „zvláštností“ je skutečnost, jakým způsobem byly posudky vypracovány, kdy došlo nejprve k ocenění ložisek dobývacích prostorů jednotlivých „cihelen“ a teprve poté došlo k zakomponování tohoto posudku do jiného posudku (v daném případě posudku Ing. S██████████), který zaštitil celkové znalecké zkoumání jménem a osobou ústavu ██████████ s.r.o. Obžalovaný Ing. S██████████ uvedl, že k oceňování dobývacího prostoru nemá znalecké oprávnění, a proto využil znalecký posudek obžalovaného Ing. O██████████. Pokud by bylo toto tvrzení pravdivé, pak by to znamenalo, že obžalovaný Ing. S██████████ podává znalecký posudek jménem „svého ústavu“, o němž si je vědom, že takový posudek nemůže zaštitit, protože k tomu nemá oprávnění. Pak podle názoru žaloby nese plnou právní odpovědnost za event. nepravdivé podání takového znaleckého posudku. Nepochybně důvodem, proč se tak dělo, byla skutečnost, že posudky měly být tzv. šity na míru objednateli. Další zvláštní skutečností je to, že v každém posudku lze dohledat několik dílčích pochybení, která teprve ve svém souhrnu měla za následek výrazné nadhodnocení oceňovaných nemovitostí. Je zcela jasné, že pokud by ve znaleckých posudcích byl použit postup, který odpovídá poznatkům současné vědy, musely by tyto posudky dospět k závěru, ke kterému došel i znalecký ústav. To však nemělo být záměrem a zejména výsledkem tohoto znaleckého zkoumání obou obžalovaných. Jejich výsledkem mělo být obrovské nadhodnocení, které mělo sloužit k jednání, které bylo shora popsáno. Tohoto si obžalovaní museli být vědomi, a proto věděli, že nemohou tyto postupy použít. Bylo proto nutno najít takovou metodu zkoumání, na základě které by bylo možné dojít k tak obrovskému nadhodnocení. Jednou z možností bylo použít již zmiňovaný Morkillův vzorec,

tedy metodu, která se nepoužívá od konce 2. světové války. Obhajoba obou obžalovaných, že tato metoda není zakázána, není akceptovatelná. Dle názoru státního zástupce nelze hodnotit tuto situaci jinak, než že buď šlo o úplnou hloupost na základě absolutních neznalostí, anebo je v tom „kalkul“. Žaloba stojí na verzi, že jde o jednoznačný kalkul a předkládá k tomu také jednotlivé argumenty, tedy „zvláštnosti“, o který již bylo shora hovořeno. Lze si totiž jen stěží představit, že oba obžalovaní jsou tak neznalí s ohledem na jejich vzdělání a celoživotní zkušenosti. Další takovou zvláštností je skutečnost, která již byla také naznačena, což je fakt, že žádného z obžalovaných nezajímalo, za jakou cenu byly tyto nemovitosti nakupovány a prodávány. Žalobce měl v rukou za dobu svého působení celou řadu znaleckých posudků a s mnohými se seznámil mimo svou profesní činnost. Zcela odpovědně proto prohlašuje, že vždy v každém posudku je při stanovení tržní ceny poukazováno na ostatní nemovitosti, které jsou v čase a místě srovnatelné s tou, která je oceňována, a je zde uvedena cena, za kolik byla daná nemovitost také prodána. Téměř vždy jsou v těchto posudcích tyto nemovitosti také vyfoceny. To se opět v daném případě nestalo a odpověď je opět jednoduchá. Kdyby toto obžalovaní učinili, zjistili by například, že zájmové pozemky parc. 261/1 a 261/2 v kat. území obce Novosedly u Žlutic byly v roce 1993 prodány za částku 8 milionů korun. Je s podivem, k jakému výsledku za tyto nemovitosti dospěli obžalovaní. Navíc je třeba konstatovat, že tyto pozemky byly Okresním úřadem v Karlových Varech dne 15.7.1992 registrovány jako významný krajinný prvek „pískovna Močidlec“, což výrazně snížilo možnost využití takového pozemku. Jako další příklad uvádí pozemky 35/9, 35/11-13 v kat. území Chmeliště, okr. Kutná Hora, o rozloze 17.065 m². Tyto pozemky vlastnil původně dle dědického řízení Z██████ Č██████, který je dne 16.12.2002 prodal společnosti ZAT Invest a.s. za částku 650.000,- Kč. Tato společnost se stává nástupnickou organizací spol. Logistic CZ s ███████ Ing. S██████ a tato společnost 11.12.2003 vkládá do subjektu Cihlářská a.s. nepeněžitý vklad v podobě výše uvedených pozemků v hodnotě dle znaleckého posudku obžalovaných 171 milionů korun. Jak je možné, že tyto okolnosti znalci unikají a jak je možné, že tyto pozemky vedeny na listech vlastnictví jako pozemky jsou náhle označeny pozemky se zásobou cihlářské suroviny a s dobývacím právem? Na tuto otázku se žalobce snaží úvahově svým odvoláním právě odpovědět.

Podle názoru žalobce je to možné jen proto, že obžalovaní se dopustili trestné činnosti, a to nejméně v event. úmyslu. Zásadními chybami znaleckých posudků, v daném případě zejména obž. Ing. O██████, je pak skutečnost, že tento oceňuje pozemky, které nebyly vůbec ve vlastnictví zadavatele, nebo nebylo vůbec v posudku pojmenováno, co je vlastně předmětem tohoto ocenění. Např. ložisko Novosedly je znalce oceněno v podstatně daleko větší části než v té, která vlastníku původně náležela. Není vůbec z uvedených posudků zřejmé, zda je oceňováno ložisko nebo dobývací prostor, což není ani dále specifikováno. Zásadním vnosem do celé problematiky je zejména výslech znalce před soudem, který se k těmto jednotlivostem a pochybením vyjadřuje výrazně podrobně a podle názoru obžaloby tento výslech s doplňujícími dotazy státního zástupce jednoznačně prokazuje jednotlivá pochybení znalců. Zejména odpovědi obž. Ing. O██████ na otázky státního zástupce během tohoto výslechu znalce dokumentují evidentně subjektivní stránku ve formě nejméně nepřímého úmyslu. Pro stručnost žaloba na tento výslech odkazuje.

Žalobce má podrobně zpracovanou agendu týkající se jednotlivých převodů jednotlivých společností, které se týkaly dříve obž. Ing. S██████, Ing. N██████ a Ing. N██████. Při důkladném rozboru těchto společností je zřejmé, že tito přelévají kapitál do různých společností a z těchto na další společnosti, a to nejméně v 27 případech. Všechny tyto společnosti mají společného jmenovatele v tom, že došlo k vyvedení přibližně 95% akcií na

společnosti Briksen Limited, která, pokud žalobce zjistil, byla vyvedena do zahraničí. Toto vše jsou okolnosti, které samozřejmě nemohou samy o sobě prokazovat vinu obžalovaných, ale jde o důležité skutečnosti, které dokreslují výrazně nejednoduchou obchodní činnost, podle žaloby s trestněprávním podtextem, o kterém je hovořeno.

V další části podaného odvolání pak žalobce poukazuje na nutnost nahlížet na tuto kauzu i z pohledu zákona na ochranu investic. Uvádí důvody, které ho vedou k závěru, že by stát nesl plnou odpovědnost za znalecké posudky znalců, kteří by nebyli v tomto případě ničím jiným, než jakousi prodlouženou rukou státní garance.

V závěru státní zástupce připomíná kauzu obž. Ing. S██████, která byla projednávána u Okresního soudu Plzeň-město pod sp. zn. 3 T 97/2001 a skončila zprošťujícím rozsudkem. Uvádí podrobnosti obhajoby obžalovaného z uvedené kauzy. Dovozuje, že ve zmiňované věci obžalovaný připustil neznalost celé řady zásadních skutečností souvisejících s jeho oborem, zatímco nyní se snaží vystupovat jako téměř neomylný profesionál.

Žalobě neuniklo, že obžalovaný S██████ a spol. byli obžaloby zproštěni. Touto okolností bylo argumentováno i v ústním odůvodnění soudu I. stupně. Dokazování ve vztahu ke zpracovaným znaleckým posudkům nebylo hlavní nosnou konstrukcí celé kauzy, a tudíž závěr krajského a potažmo vrchního soudu nemůže být pro toto řízení závazný. Důkazní situace byla soustředěna zejména na jednání obž. S██████.

Státní zástupce je přesvědčen, že poskytl dostatek důkazů soudu I. stupně, aby tento mohl rozhodnout o vině obžalovaných tak, jak bylo požadováno. Je přesvědčen, že celá řada důkazů nepřímou obžalované usvědčuje, a to i ve vztahu k subjektivní stránce, neboť podle obžaloby je objektivní stránka zcela jednoznačná. Z tohoto místa chce žaloba ještě zdůraznit, že v daném případě by šlo o naprostý exces, pokud by rozsudek nabyl právní moci, neboť tímto by došlo zcela reálně k naprostému popření znalectví jako takového, když žaloba si nedokáže představit markantnější případ, než který je právě projednáván. V daném případě totiž došlo k vypracování znaleckého posudku, který více než 200 násobně nadhodnotil skutečně reálný stav. Žaloba tímto znovu zdůrazňuje, že ponechání tohoto stavu jako stavu bezvadného by skutečně zapříčinilo rozvrat v tomto odvětví v rámci znalectví jako takového. Celkem s přehledem by bylo možné podávat znalecké posudky, které by nebyly překročeny např. o 50, 70 či 100 %, ale mohly by být překračovány násobně, a pokud by nebyla legislativně zakázána jakákoli zastaralá metoda z minulých a předminulých století, bylo by možné takový posudek zpracovat a podat.

Ze shora uvedených důvodů proto navrhl Krajskému soudu v Plzni jako soudu II. stupně, aby zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí a zavázal jej právním názorem, který se bude blížit nastíněné důkazní situaci a úvahám o ní.

Obžalovaný Ing. V██████ S██████ se prostřednictvím svého obhájce vyjádřil k podanému odvolání státního zástupce. Vyjádřil se i sám přímo ve veřejném zasedání. Ve veřejném zasedání se obžalovaný Ing. V██████ S██████ vyjádřil zejména ke své předchozí praxi znalce, uvedl výčet svých předchozích pracovních aktivit a zdůraznil i své aktivity související se školením znalců. Tímto svým vyjádřením se chtěl ohradit proti některým formulacím uvedeným v odvolání státního zástupce, kterými je naznačována jeho profesní nezpůsobilost. Připomněl svoji obhajobu z hlavního líčení. V té souvislosti opět zpochybnil legitimitu

znaleckého posudku zpracovaného Ing. Vrágou. Zdůraznil, že Ing. Vrága zpracovával znalecké posudky na základě zcela jiných zadání, než obžalovaní. Kromě jednoho případu se jejich zadání týkalo ocenění celého ložiska a pozemku ve vlastnictví zadavatele, zatímco Ing. Vrága měl zadání ocenit pozemky a ložiska pod nimi. On sám ocenění ložisek nezpracovával, nijak do něj subjektivně nezasahoval, této problematice nerozumí. Je přesvědčen, že znalecké posudky byly zpracovány správně a v trestním řízení nebyl prokázán opak. Zdůrazňuje, že neporušil žádný zákon ani jinou právní normu, jeho jednáním nevznikla žádná škoda, což prokázal i souběžně probíhající soudní proces u Krajského soudu v Plzni včetně odvolacího Vrchního soudu v Praze. Cítí se být nevinný.

V podání, které zpracoval jménem obžalovaného jeho obhájce, nejprve uvádí, že dle jeho názoru státní zástupce JUDr. Libor Řeřicha není schopen oprostít se od osobních útoků vůči jeho osobě, o čemž se přesvědčil již v roce 2001 v souvislosti s jiným trestním řízením. Jeho argumentace uvedená v podaném odvolání se jej jako obžalovaného dotkla a uvedené formulace nepovažuje za adekvátní a vhodné. Připomíná výsledek trestního řízení ve věci Krajského soudu v Plzni sp. zn. 34 T 14/2009 a ohrazuje se proti tvrzení státního zástupce, že musel vědět, že jeho posudky budou sloužit k „tunelování“. Z argumentace státního zástupce jasně vyplývá, že hodnotí použití povolené znalecké metody svým subjektivním a laickým pohledem. Naproti tomu v tomto trestním řízení byla předložena odborná literatura, kde se stejná metoda, jakou použil Ing. O■■■■, používá v současné době na Slovensku nebo v USA. Státní zástupce si navíc plete určité technické termíny, např. nemovitost si plete s majetkem apod. Znalec Ing. Vrága nebyl v postavení znalce jmenovaného soudem, ale jen konzultantem ústavu pro oceňování majetku. Z toho je patrné, že znalců na tuto problematiku není mnoho a i ústav oceňování majetku řeší přibráním konzultanta. Použití konzultanta je plně v souladu se zákonem o znalcích, který však zřejmě státní zástupce dosud dostatečně neprostudoval. Znalecký ústav ■■■■ měl příslušná oprávnění k ocenění nepeněžitěho vkladu a zpracováním znaleckého posudku své znalecké oprávnění nepřekročil. Závěrem se obžalovaný ohrazuje proti připomenutí již skončené trestní věci týkající se jeho osoby, neboť tato věc také skončila zprošťujícím rozsudkem. Navíc skutečnosti o jejím průběhu byly státnímu zástupci známy již v předchozích fázích řízení a zmiňuje se o nich až nyní.

Obžalovaný Ing. O■■■■ se vyjádřil jednak svým vlastním podáním, jednak prostřednictvím své obhájkyne. Také zdůraznil, že státní zástupce nerozlišuje pojem ložisko a dobývací prostor. Obžalovaný oceňoval celá ložiska, tedy nejen cihlářskou surovinu pod dobývacím prostorem. Vymezení skutku v obžalobě proto považuje za chybné. Zopakoval poté již dříve uplatněné námitky proti znaleckému posudku zpracovanému Ing. Vrágou, zejména námitky formálního rázu, tedy že znalec jej zpracovával jako fyzická osoba, přestože posudek měl být zpracován ústavem. Připomíná, že jím použitá Morkillova metoda není zakázána a že se pro oceňování používají i jiné metody. Metoda použitá Ing. Vrágou je jednou z více možných. Nelze proto srovnávat výsledky znaleckých posudků, neboť se mohou lišit právě v souvislosti s tím, jaká metoda byla použita. Nadále trvá na tom, že při svém výpočtu zohlednil i náklady související s těžbou, ty jsou v Morkillově vzorci zohledněny jako veličina diskontní sazby. Připomněl, že Morkillův vzorec se dodnes v některých zemích používá. V závěru vyjádření obhájkyne zdůrazňuje, že v průběhu trestního řízení nebyl opatřen a v současné době ani není navrhován žádný důkaz, kterým by bylo prokázáno úmyslné zavinění klienta, respektive subjektivní stránka. Odvolání státního zástupce proto považuje za nedůvodné.

Obžalovaný Ing. O■■■■ sám ve svém vyjádření zčásti zopakoval argumentaci již

zmíněnou ve vyjádření obhájkyne a obdobně jako předchozí obžalovaný se ohradil proti některým výroků uvedeným v podaném odvolání, které považuje za urážku své profesní hrdosti.

Krajský soud v Plzni přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu a způsobem, který mu ukládá § 254 trestního řádu. V tomto konkrétním případě přezkoumával rozsudek v jeho zprošťujícím výroku. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Krajský soud dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, byla dodržena všechna zákonná ustanovení včetně těch, která mají zabezpečit právo obžalovaných na obhajobu a která zajišťují řádné zjištění skutkového stavu věci. Okresní soud provedl bez procesních vad dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby mohl učinit správné skutkové i právní závěry. Tyto důkazy pak hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 trestního řádu a své závěry vysvětlil v odůvodnění svého rozhodnutí v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud je hodnocením důkazů soudem prvního stupně dle § 263 odst. 7 trestního řádu vázán, s výjimkou těch důkazů, které sám ve veřejném zasedání znovu provedl. Taková situace však nenastala, neboť krajský soud s ohledem na dále uvedené úvahy neshledal důvod dokazování podstatným způsobem doplňovat.

V průběhu trestního řízení byla opatřena celá řada důkazů, po jejichž zhodnocení lze dospět k závěru, že obžalovaní se podíleli na zpracování znaleckých posudků uvedených ve skutkových větách způsobem tam popsaným (každý z nich zpracoval část posudku odpovídající jeho odbornosti). Tento závěr není nijak sporován. Podstatnou je v dané věci otázka, zda zjištěný rozdíl mezi závěry znaleckých posudků vypracovaných obžalovanými a znaleckými posudky opatřenými v tomto trestním řízení (dále pro zjednodušení používáno označení „posudky zpracované Ing. Vrágou“) je důvodem pro závěr o trestní odpovědnosti obou obžalovaných. Krajský soud ve shodě se soudem okresním i státním zástupcem považuje posudky zpracovatele Ing. Vrágy za fundované a nemá pochybnosti o jejich objektivitě. Má za to, že tyto posudky byly opatřeny způsobem předvídaným trestním řádem a je možno se o ně opírat jako o jeden z řádně provedených důkazů.

Dle názoru krajského soudu je třeba rozdělit úvahy o případné trestní odpovědnosti ohledně každého z obžalovaných, neboť jejich postavení je odlišné. Obžalovaný Ing. S█████ se jako zástupce firmy zpracovávající znalecké posudky obrátil na Ing. O█████ se žádostí o zpracování dílčích znaleckých posudků, které hodlal začlenit do posudků zpracovávaných znaleckým ústavem ██████████ s.r.o. Důvodem pro to byla skutečnost, že v ústavu nepracuje žádný znalec, který by mohl ocenit dobývací práva k cihlářské surovině. Ing. S█████ proto zpracoval jen ocenění pozemků jako takových. Byť i v této části posudku lze zjistit rozdíly oproti posudkům zpracovaným Ing. Vrágou, nejedná se o rozdíly tak podstatné, aby z nich bylo možno dovozovat trestní odpovědnost Ing. S█████ – tohoto závěru se odvolatel ostatně ani nedomáhá. Ing. S█████ klade za vinu v podstatě to, že jako osoba jednající za ██████ a kompletující posudek je za něj jako celek odpovědný (obžalovaný Ing. S█████ oba posudky zkompletoval a provedl součet částek v nich uvedených a z obou posudků pak vytvořil jeden celek). Krajský soud považuje za důvodnou obhajobu jmenovaného obžalovaného, že nemaje odbornost k posouzení dobývacích práv, požádal o zpracování dílčího znaleckého posudku osobu, která touto odborností disponuje, a ta také je odpovědná za tuto část posudku. Opačný závěr by byl zcela nelogický, protože nelze požadovat po znalci

z určitého oboru, aby posuzoval správnost a kvalitu posudku znalce ze zcela jiného oboru, na kterého se obrátil s požadavkem o zpracování dílčího posudku právě proto, že pro daný obor nemá specializaci. Krajský soud si je vědom znění § 10 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících. Podle odstavce druhého je znalec oprávněn přibrat konzultanta k posuzování zvláštních dílčích otázek, jestliže to vyžaduje povaha věci. Odpovědnost znalce není dotčena ani v oné části posudku, o níž bylo konzultováno. Tímto zákonem uváděnou „odpovědnost znalce“ nelze směřovat s odpovědností dle trestního zákona. Je-li jednání znalce posuzováno z hlediska trestněprávní odpovědnosti, je třeba zabývat se hledisky uvedenými v trestním zákoně, resp. hodnotit, zda jednání znalce po subjektivní i objektivní stránce naplňuje skutkovou podstatu trestného činu. Dle názoru krajského soudu ve vztahu k Ing. S. [REDAKCE] z výše uvedených důvodů nebylo prokázáno, že by naplnil skutkovou podstatu stíhaného trestného činu. Nebyla prokázána ani žádná okolnost, která by potvrdzovala domněnku odvolatele, že posudky byly záměrně nadhodnocovány na objednávku a obžalovaní (to platí pro oba) o nadhodnocení posudků věděli. Stejně tak nebylo prokázáno, že by obžalovaní věděli o tom, jak docházelo k postupným převodům pozemků a za jakou cenu.

V té souvislosti je třeba dát za pravdu obžalovanému Ing. S. [REDAKCE], pokud se ohradil vůči té části odvolání státního zástupce, kde je poukazováno na jeho předchozí trestní věc pravomocně skončenou zprošťujícím rozsudkem. K této části odvolání krajský soud nepřihlížel, stejně jako k subjektivně podbarveným hodnocením této věci státním zástupcem.

Obžalovanému Ing. O. [REDAKCE] je vytýkáno, že použil při zpracování posudku zcela nevhodnou metodu a navíc vycházel z nesprávných (často nadsazených) vstupních údajů. S tímto názorem krajský soud souhlasí. To však samo o sobě není dostatečné pro dovození trestní odpovědnosti tohoto obžalovaného. Muselo by být zároveň prokázáno, že obžalovaný takto jednal úmyslně. Z postoje obžalovaného Ing. O. [REDAKCE] v tomto trestním řízení jednoznačně vyplývá, že i nadále nepovažuje použití Morkillovy metody, případně metody tzv. vkladní knížky, za chybné a setrvává na správnosti svých posudků. Z důkazů provedených v hlavních líčeních vyplynulo, že otázka oceňování dobývacích prostorů je otázkou velice složitou, zřejmě se často nevyskytuje a v podstatě neexistuje žádná závazná metodika, jak při této činnosti postupovat. Krajský soud proto souhlasí s nalézacím soudem, že není důvodem pro závěr o trestní odpovědnosti obžalovaného Ing. O. [REDAKCE] to, že použil nevhodnou oceňovací metodu. O tom, že uvedená oceňovací metoda byla nevhodná, krajský soud nepochybuje. Jednoznačně to vyplývá z posudku Ing. Vrágy a jeho doplňujících výpovědí v hlavním líčení. Na druhou stranu je třeba vidět, že Ing. Vrága ve svém posudku na č.l. 1996 uvedl, že autor posudků (Ing. O. [REDAKCE]) zřejmě nesprávně pochopil princip Morkillova vzorce. V té souvislosti nelze přehlédnout ani závěry znaleckého posudku zpracovaného znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Vladimírem Šupinou. Ten dovodil (č.l. 1431 a násl.), že z psychiatrického hlediska trpí Ing. O. [REDAKCE] již od roku 2005 tzv. středně těžkou depresivní poruchou se somatickými příznaky a organickou poruchou osobnosti. Je vysoce pravděpodobné, že počátek obou poruch je možno datovat do ledna 2003, kdy prodělal cévní mozkovou příhodu. S ohledem na to a na anamnézu zdravotního stavu hodnotí znalec ovládací a rozpoznávací schopnosti posuzovaného v době event. páčání trestné činnosti jako snížené do středu mezi jejich zachováním a úplným vymizením. Dle názoru krajského soudu je třeba připustit variantu, že pochybení při zpracování znaleckých posudků Ing. O. [REDAKCE] mají úzkou souvislost s jeho již v době činu nepříznivým zdravotním stavem, který se negativně promítl do tehdejší schopnosti obžalovaného zpracovat znalecký posudek. K tomu nepochybně přispěla i nedostatečná komunikace mezi oběma obžalovanými navzájem a mezi nimi a zadavateli posudků. Ing. O. [REDAKCE] totiž nejenže použil nesprávnou metodu, dopouštěl se při

jejím použití chyb, ale zejména oceňoval celá dobývací ložiska i v situaci, kdy měla být oceněna jen jeho část. Nelze také přehlédnout, že na ložisko Novosedly byl dříve zpracován posudek Ing. Bartošem. Obsah tohoto posudku obž. Ing. O█████ znal a věděl tedy, že výsledky obou posudků nejsou diametrálně odlišné. Právě posudek na ložisko Novosedly (viz č.l. 650 a násl.) byl zpracován Ing. O█████ na celé ložisko, ačkoli z usnesení na č.l. 649, kterým byl posudek zadán, vyplývá, že měly být oceněny zásoby dosud nevytěžené cihlářské suroviny v tomto ložisku se nalézající pod pozemky parc. č. 261/1 a 261/2 zapsané v Katastru nemovitostí pro Karlovarský kraj, k.ú. Novosedly u Žlusic, obec Pšov, na LV č. 226.

Státním zástupcem v odvolání zmiňované „podivnosti“ sice lze shledat a lze připustit, že dány do souvislostí vedou k úvahám o možnosti záměrného nadhodnocení posudků uvedených ve skutkových větách. V tomto trestním řízení však nebyly tyto úvahy prokázány bez důvodných pochybností (nejedná se o řetězec nepřímých důkazů, na jehož základě by bylo možno dovodit vinu obžalovaných). Okresní soud se vypořádal s výpověďmi společníků organizací, v jejichž prospěch posudky vyznívaly. Správně dovedl, že nelze mít za prokázané, že by kterýkoli z obžalovaných obdržel nestandardní platbu v souvislosti se zpracováním některého ze znaleckých posudků a že by posudky zpracovávali záměrně nepravdivě. K námitce státního zástupce, že se obžalovaní měli pozastavit nad cenou, za kterou byly pozemky v předchozí době prodány, lze uvést, že dle výpovědi svědka H█████ uvedené pozemky kupovali od restituentů jako ornou půdu. Restituenti nevěděli, že se jedná o ložisko cihlářské suroviny. Obžalovaní posudky zpracovávali s vědomím, že oceňují nepeněžitý vklad do společností, které budou provádět cihlářskou výrobu. Jak vyplynulo z výpovědi Ing. O█████, ložiska mají cenu v podstatě pouze tehdy, jsou-li jako ložiska využívána (pokud se těží). Jsou-li využívána jako zemědělská půda, tuto hodnotu nemají. Je zřejmé, že Ing. O█████ vycházel z toho, že ložiska budou do budoucna využita k těžbě a i s tímto vědomím prováděl jejich ocenění.

Krajský soud se ztotožňuje se závěrem soudu okresního, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o zproštění obou obžalovaných obžaloby podané státním zástupcem. U obou obžalovaných uplatnil důvod zproštění dle § 226 písm. b) trestního řádu, tedy důvod spočívající v tom, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Tento důvod zproštění považuje krajský soud za správný ve vztahu k oběma obžalovaným. Krajský soud proto odvolání státního zástupce nepovažuje za důvodné a jako takové je postupem dle § 256 trestního řádu zamítl. Pro úplnost se dodává, že tímto postupem rozhodně není označen způsob zpracování předmětných znaleckých posudků jako bezvadný. Je jím deklarováno, že jako jedna z možností skutkového děje, která nebyla provedenými důkazy spolehlivě vyvrácena, je to, že obžalovaný Ing. S█████ se spolehl na správnost posudku Ing. O█████ (viz výše) a Ing. O█████ i v důsledku svého zdravotního handicapu a dalších výše uvedených skutečností nebyl schopen podat objektivní znalecký posudek. Skutek se stal, avšak není v případě ani jednoho z obžalovaných trestným činem. Nebylo totiž prokázáno, že by vypracovali vědomě nepravdivý, hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek ve smyslu § 175 odst. 1 trestního zákona účinného do 31.12.2009. V důsledku toho nemohou být trestně odpovědní ani v kvalifikované skutkové podstatě dle odstavce 3 téhož ustanovení.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro

nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 23.09.2013

Mgr. František Pokorný, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Zdeňka Šebková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková